

काठमाडौंको बालाजुमा पोन्ट्री सप्लायर्स पसलबाट चल्ला खरीद गरेर निस्कँदै महिला ।

तस्वीर : सुनिल शर्मा/आर्थिक अभियान

वैदेशिक अध्ययनमा बाहिरियो ५६ अर्ब ८३ करोड

काठमाडौं । वैदेशिक अध्ययनका लागि नेपाली विद्यार्थीले ५६ अर्ब ८३ करोड रुपैयाँ बराबर खर्च गरेका छन् । नेपाल राष्ट्र बैंकले सार्वजनिक गरेको चालु आर्थिक वर्षको ६ महीनाको विवरणअनुसार गतवर्षको सोही अवधिको तुलनामा वैदेशिक अध्ययन खर्चमा दुई अर्ब बढीले कमी आए पनि शिक्षाको नाममा विदेशिने रकम ठूलो छ । अधिल्लो वर्ष वैदेशिक

अध्ययनका लागि ५८ अर्ब ९५ करोड रुपैयाँ बराबरको रकम विदेशिएको थियो । समीक्षा अवधिमा सेवा खाताअन्तर्गत भ्रमण व्यय ९ दशमलव ७ प्रतिशतले बढेर एक अर्ब एक अर्ब ९२ करोड पुगेको छ । गतवर्षको ६ महीनाको अवधिमा भ्रमण व्यय ९२ अर्ब ८७ करोड रुपैयाँ बराबर थियो ।

समीक्षा अवधिमा खुद सेवा आय ४३ अर्ब

५३ करोड रुपैयाँले घाटामा रहेको छ । अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा खुद सेवा आय ३५ अर्ब ४३ करोडले घाटामा रहेको थियो । सेवा खाता अन्तर्गत समीक्षा अवधिमा भ्रमण आय पाँच दशमलव एक प्रतिशतले वृद्धि भई ४१ अर्ब ८६ करोड रुपैयाँ पुगेको छ । अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा यस्तो आय ३९ अर्ब ८२ करोड रुपैयाँ रहेको थियो । रासस

बाँकेमा भेटिए नयाँ

३२ प्रजातिका आगन्तुक जलचर चरा

बाँके । बाँकेमा यो वर्ष थप ३२ प्रजातिका हिउँदे आगन्तुक जलचर चरा भेटिएका छन् । यो वर्ष गरिएको चरा गणनाको नतीजा अनुसार उक्त संख्यामा जलचर चरा भेटिएका हुन् । राप्तिसोनारी गाउँपालिका-१ कुसुमस्थित राप्ती नदीबाट शुरु गरिएको गणना तथा सर्वेक्षणमा थप ३२ प्रजातिका चरा भेटिएका चरा संरक्षणकर्मी आशिष चौधरीले जानकारी दिए । 'जिल्लास्थित राप्ती नदीको कुसुमबाट अगैया क्षेत्र र विभिन्न ताल एवं नदीमा जलचर चराको गणना तथा सर्वेक्षण गर्दा यो वर्ष ३२ प्रजातिका थप चरा भेटिएका हुन्,' उनले भने, 'अधिल्लो वर्षको तुलनामा यो वर्ष नयाँ चराको संख्या बढेको छ ।'

कान्ति तालमा हिउँदे आगन्तुक पानी चरा २० प्रजाति र जिल्लाभरि ३२ प्रजातिका भेटिएको जानकारी चौधरीले दिए । जलचरा संरक्षणका लागि सिमसार नदी नालाको संरक्षण र अन्य पूर्वाधार व्यवस्थापन प्रभावकारी बनाउन सके चराको संख्या बढ्ने उनको भनाइ छ ।

चराविद् राम शाहीले पानी

चराको बासस्थान र संरक्षणको अवस्थाका बारेमा विस्तृतमा सूचना तथा जानकारी प्राप्त हुने भएकाले चरा गणना गरिएको बताए । बाँकेको राप्ती नदी तटीय क्षेत्र, सुतैया ताल, कान्ति तालमा सिलसिले हाँस र जल कौवासँगै अन्य वकुला प्रजातिका चराका लागि बासस्थान सुरक्षित रहेको जानकारी उनले दिए ।

'जलमा बस्ने चरा प्रजाति सुरक्षित तब हुन्छन्, जब उनीहरूले बास गर्ने जलाशय सफा र स्वच्छ हुन्छ,' शाहीले भने, 'यो वर्ष अधिल्लो वर्षको तुलनामा तालतलेया सफा भएकाले सिलसिले हाँस र जल कौवाको संख्या बढेको हो ।' ती चखेबाससहित साइबेरियन र रसियाबाट नेपाल फर्केका चरा रहेका उनले जानकारी दिए ।

डिभिजन वन कार्यालय, बाँकेका प्रमुख डिभिजन वन अधिकृत शंकरप्रसाद गुप्ताले जलचर चराहरूको गणनाबाट यस वर्ष ३२ चरा प्रजातिका चराको

संख्या बढेको बताए । चराको मुख्य बासस्थानका रूपमा रहेको राप्ती नदी र कान्ति ताललगायत जलाशय क्षेत्रमा मानवीय गतिविधि र प्रदूषण रोकथाम गरेसँगै संख्या बढेको उनको भनाइ छ । कान्ति ताल महत्त्वपूर्ण सिमसार भएको भन्दै उनले चरा संरक्षण क्षेत्रका रूपमा यसलाई विकसित गर्नुपर्नेमा जोड दिए ।

बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जका सूचना अधिकारी मन्दीप पंगेनीले यो वर्षको हिउँदे मौसममा गरिएको चरा गणना र सर्वेक्षणमा नयाँ र चाख लाग्दा चरा भेटिएको बताए । राप्ती नदीको आसपास क्षेत्र, स्थानीय वन, कान्ति ताल र सुतैया तालमा आगामी वर्ष चराको संख्या वृद्धि गर्न उनीहरूको बासस्थानलाई सफा र सुरक्षित राख्न विशेष योजना बनाइने जानकारी उनले दिए । बर्सेनि हुने सर्वेक्षण तथा गणनाबाट चराको बासस्थान व्यवस्थापनका लागि अपनाउनुपर्ने उपायका बारेमा सहयोग पुग्ने विश्वास उनले व्यक्त गरे । रासस

काँक्रोको बीउ बेचेर पर्वतका कृषकले गरे ६ करोड आम्दानी

पर्वत । पर्वतको फलेवास नगरपालिका-११ पांग्राङका कृषकले काँक्रोको बीउ विक्री गरेर ६ करोडभन्दा आम्दानी गरेका छन् । विगत २५ वर्षदेखि काँक्राको बीउ उत्पादन गर्दै आएका यहाँका कृषकले त्यसको विक्रीबाट यस वर्ष ६ करोड ३० लाख रुपैयाँ आम्दानी गरेका हुन् । स्थानीय कृषक सूर्यबहादुर कुँवरको नेतृत्वमा विसं २०५७ मा नारायणस्थान बीउ उत्पादन समूह गठन गरेर व्यावसायिक रूपमा बीउ उत्पादनमा लागेका कृषकले यस वर्ष ६३ बिन्टल काँक्रोको बीउ उत्पादन गरेका छन् ।

प्रतिकिलो रू. १० हजारका दरले विक्री गर्दा उक्त आम्दानी भएको कृषक बाबुराम भुसालले जानकारी दिए । उनका अनुसार गतवर्ष ७० बिन्टल बीउ उत्पादन भएकोमा यस वर्ष ६३ बिन्टल मात्र भएको हो । गतवर्ष रू. सात करोडको विक्री भएको थियो । कृषकले भक्तपुरे लोकल जातको काँक्राको बीउ उत्पादन गर्दै आएका छन् ।

समूह गठन भएको शुरूको वर्ष चार किलो काँक्राको बीउ र ६५ किलो ४० दिने मूलाको बीउ उत्पादन भएको कृषक भुसालले जानकारी दिए । शुरूआतमा प्रतिकिलो रू. आठ सयका दरले विक्री गरेकोमा अहिले मूल्य

बढेर रू. १० हजारमा विक्री गर्दै आएको उनले उल्लेख गरे । केही वर्ष मुला, उन्नत जातको गोलभेंडा, चम्सुरलगायतको बीउ उत्पादन हुँदै आएको थियो । काँक्राको बीउबाट मनगो आम्दानी हुन थालेपछि केही वर्षदेखि यसको मात्र व्यावसायिक उत्पादन गर्न थालिएको भुसालले

काँक्राको बीउ विक्रीबाट कृषकले न्यूनतम पाँच लाखदेखि १८ लाखसम्म आम्दानी गर्दै आएको अर्को कृषक टुकप्रसाद पौडेलले जानकारी दिए । यस वर्ष आफूले एक बिन्टल काँक्राको बीउ विक्री गरी १२ लाख रुपैयाँ आम्दानी गरेको उनको भनाइ छ । दुःख गरेअनुसारको प्रतिफल

जिल्लाको फलेवास नगरपालिका-११ पांग्राङ र जलजला गाउँपालिका-७ धाइरिङमा व्यावसायिक रूपमा काँक्राको बीउ उत्पादन हुँदै आएको जानकारी दिए ।

बताए । उनका अनुसार यहाँका ७२ परिवारले व्यावसायिक रूपमा काँक्रोखेती गर्दै आएका छन् ।

बीउ उत्पादनबाट हुने गरेकोमा खुशी हुँदै उनले भने, 'काँक्राको बीउ गाउँबाटै विक्री गर्न

सौराहामा माघ २९ गतेदेखि फुड फेष्टिवल हुँदै

सूर्यप्रसाद अधिकारी

चितवन

सौराहामा यही माघ २९ गतेदेखि सौराहा फुड फेष्टिवल हुने भएको छ । सुस्ताएको पर्यटनलाई उकास्ने उद्देश्यसहित रेष्टुरेण्ट एण्ड बार एशोसिएसन नेपाल (रेबान), सौराहाको आयोजनामा सौराहा फुड फेष्टिवलको १९औँ संस्करण हुन लागेको हो । आयोजकले मंगलबार सौराहामा पत्रकार सम्मेलन गरी यसबारे जानकारी दिएको छ । प्रणय दिवसको अवसर पारेर हरेक वर्ष सौराहामा फुड फेष्टिवल हुँदै आएको छ । पत्रकार सम्मेलनमा अध्यक्ष धुव निरीले चितवनको पर्यटन प्रवर्द्धन गर्ने उद्देश्यसहित फेष्टिवलको आयोजना गरिएको जानकारी दिए । सौराहास्थित पर्यटक बसपार्क जाने बाटोको उत्तरतर्फको खाली ठाउँमा फेष्टिवल गर्न लागिएको छ । फेष्टिवलको नारा 'प्राकृतिक सौन्दर्य, चितवन सौराहाको विशेषता' रहेको छ ।

समग्र सौराहाको पर्यटन विकास गर्ने, विभिन्न जातजातिका परम्परागत तथा स्थानीय, स्वदेशी, विदेशी खानाको प्रवर्द्धन गर्ने, स्थानीय

कला र संस्कृति / वैश्वभूषाको जगेर्ना गर्दै पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा सौराहालाई राष्ट्रिय तथा

फेष्टिवल आयोजना गरिएको अध्यक्ष गिरीले बताए । फेष्टिवलका कारण

९० लाख खर्च हुने अनुमान गरिएको फेष्टिवल अवधिभर सौराहा क्षेत्रभित्र कार्यक्रम अवधिभर अनुमानित ३ करोड रुपैयाँसम्मको कारोबार हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

अन्तरराष्ट्रिय स्तरमा पहिचान गराउने, प्रवेश टिकटबाट भएको आम्दानीले यस वर्ष पनि सौराहाको पर्यटन मार्ग सौन्दर्यकरण गर्ने उद्देश्यले

सौराहामा पर्यटक आगमन बढ्ने व्यवसायीको अपेक्षा छ । फागुन ३ गतेसम्म चल्ने फेष्टिवलमा बहूल जातजातिको भाँजीका साथै सिन्धुलीको मगर बाजाको

प्रदर्शनी तथा प्रतियोगिता, वेटर/वेट्रेसबीच प्रतियोगिता, तान ढोरी प्रतियोगिता, प्रथम रेबान कप महिला फुटबल प्रतियोगिता, अन्तरविद्यालय

नृत्य प्रतियोगिता, ब्याटमिन्टन प्रतियोगिता हुने फेष्टिवलका संयोजक शम्भुप्रसाद मालीले जानकारी दिए ।

९० लाख खर्च हुने अनुमान गरिएको फेष्टिवल अवधिभर सौराहा क्षेत्रभित्र कार्यक्रम अवधिभर अनुमानित ३ करोड रुपैयाँसम्मको कारोबार हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

फेष्टिवल अवलोकनका लागि सौराहामा दैनिक ५ हजार स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटक भित्रने रेबान सौराहाका महासचिव नवीन नेपालले जानकारी दिए । रत्ननगर नगरपालिका संरक्षक रहेको सो फेष्टिवलको सहआयोजकमा रेबान महिला समूह, क्षेत्रीय होटल संघ सौराहा र युनाइटेड हात्ती सञ्चालन सहकारी संस्था छन् । कार्यक्रममा सौराहा पर्यटन विकास समिति रत्ननगरका अध्यक्ष भेषराज दुवाडी, क्षेत्रीय होटल संघका अध्यक्ष गंगा गिरी, फेष्टिवलका आर्थिक उपसमितिका संयोजक सुवासचन्द्र गौतम लगायतले मन्तव्य राखेका थिए । फेष्टिवल अवधिभर सौराहाका व्यवसायीले आवास र खानामा १० प्रतिशत छुट सुविधा समेत सार्वजनिक गरेका छन् ।

अर्भै सम्पन्न भएन लमजुङ दरबारको पुनर्निर्माण

लमजुङ । लमजुङ दरबार बजेट अभावले पुनर्निर्माण अर्भै सम्पन्न हुन सकेको छैन । समुद्री सतहबाट एक हजार ४४५ मिटर उचाइमा रहेको सो दरबार १६औँ शताब्दीमा बनेको बताइएको छ । शाहवंशीय राजाको उद्गस्थल मानिएको लमजुङ बेंसीशहर नगरपालिका-३ गाउँशहरस्थित सो दरबारको तीन वर्षअघि पुनर्निर्माण शुरू गरिएको थियो । पुरातत्त्व विभागका इन्जिनियर गोविन्द अधिकारीका अनुसार निर्माण शालनी गरेको दुई वर्षभित्र निर्माण सम्पन्न गर्ने लक्ष्य रहे पनि सरकारले बजेट उपलब्ध नगराउँदा सम्पन्न हुन नसकेको हो । दरबारको केही पखाल लगाउने, कालिका मन्दिरको पखाल लगाउने, छाना हाल्ने काम, छानामा हाल्ने काठ राख्न, गुजुर राख्न, दरबारभित्र प्लास्टर, भूयालढोकाका खापा, रङरोगन, भुईँमा गर्नुपर्ने काम अर्भै बाँकी रहेको उनले जानकारी दिए ।

आर्थिक वर्ष ०७९/८० मा रु. एक करोड ३३ लाख बजेटबाट पुनर्निर्माण शुरू गरिएकोमा गत आवमा सरकारले रू. ५० लाख बजेट छुट्याएको थियो । पुरानै शैली र स्वरूपमा दरबारको पुनर्निर्माण भइरहेको छ । दरबार बुईंगलसहित तीनतले र कालिका मन्दिर प्यागोडा शैलीको बनेछ । दरबार बनाउन चाहिने ईँटा, काठ, सुकीलगायत निर्माण सामग्री भक्तपुरबाट व्यापार प्रयोग गरिएको छ । गाउँशहर कालिका मन्दिर संरक्षण तथा व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष राजेन्द्र बोहराले भने, 'दुई वर्षभित्र सक्ने गरी पुरातत्त्व विभागका कर्मचारीसँग मौखिक रूपमा सम्झौता भए पनि तेस्रो वर्षमा पनि काम सम्पन्न भएन । अर्भै काम अधुरै रहँदा स्थानीय चिन्तित छन्, यहाँ विभिन्न चाडपर्वमा आउने दर्शनार्थी तथा पर्यटकलाई अलपत्र रहेका ढुंगाकाठले असहज बनाउने गरेको छ ।'

स्थानीयले पित्तल वा तामाको छाना राख्न आग्रह गरेको उनको भनाइ छ । वडा नं ३ का अध्यक्ष चित्रबहादुर दनर्इले भने, 'यत्तिका वर्षमा पनि निर्माण सम्पन्न भएन, यस वर्ष सम्पन्न हुनुपर्ने हो, तर भएन । हामीले सम्बन्धित निकायसमक्ष चाँडो निर्माण सम्पन्न गर्न पहल गर्दै आएका छौँ, तर सुनुवाइ नहुँदा यस वर्ष पनि कम बजेटले गर्दा निर्माण पूरा भएन ।' स्थानीय सुरेश श्रेष्ठले सरकारले यस्ता ऐतिहासिक दरबारको निर्माणका लागि एकपटक आवश्यक बजेट उपलब्ध गराएर निर्माण गर्नुपर्ने उल्लेख गर्दै पटकपटक थोरै बजेट आएकाले निर्माण अधुरै रहँदै आएको बताए । रासस

एलिडा नेपाल प्रा.लि.

रकम भुक्तानी सम्बन्धमा अत्यन्त जरुरी सुचना

सम्मानित श्री उच्च अदालत पाटनबाट मिति २०८१।०२।३० मा एलिडा नेपाल प्रा.लि. ('कम्पनी') लाई दामासाही सम्बन्धी ऐन, २०६३ को दफा २२ को उपदफा (१) को खण्ड (क) र दफा ३७ बमोजिम खारेज गर्ने आदेश भएको छ । यसै सम्बन्धमा सम्मानित अदालतले म अधिवक्ता रत्न कुमार खरेललाई लिक्विडेटरको रूपमा नियुक्त गरेको छ । कम्पनीको खाता विवरण लेजर तथा आब. २०८०/०८१ हेर्दै तपाईं देहायका कम्पनी तथा फर्महरूले यस कम्पनीलाई सामान खरिद बिक्री वापतको रकम भुक्तानी गर्नुपर्ने देखिएको छ । दामासाही सम्बन्धी ऐन, २०६३ को दफा ४०(१)(ज) अनुसार उक्त रकम असल गर्नुपर्ने दायित्व म लिक्विडेटरको हुने भएकाले प्रस्तुत सुचना प्रकाशन भएको १५ दिनभित्र म लिक्विडेटर्सँग सम्पर्क गरी भुक्तानी गरिदिन हन सुचित गर्दछ । साथै, उक्त स्यादमित्र भक्तानी नभएमा कानुनी उपचार को बाटो अवलम्बन गरिने व्यहोरा समेत सुचित गर्दछु:

क्र.सं.	कम्पनी/फर्मको नाम	रकम(रु.)
१.	बोल बम ट्रेडर्स	९,०२०,२५
२.	क्राफ्टेड डिटि ट्रेड लिम्स	१,४४,३३८,६५
३.	के.सी. मल्टि ट्रेडर्स	७१,३६२,७८
४.	कुवेर स्टेसनर्स एण्ड सफ्लायर्स	१,७५,३६८,७३
५.	क्वालिटी सफ्लायर्स प्रा.लि.,सुकुधारा, काठमाडौं	४,६८,०३९,८५
६.	महाताम जेनेरल स्टोर	१,९६,१७५
७.	मनिल ट्रेड कन्सर्न प्रा.लि., न्यू रोड, काठमाडौं	४,४३,११८,२७
८.	मास्के भेराइटिज, नारायणस्थान, इलाम	४७,७९१,८३
९.	मेगा मार्ट प्रा.लि., बालुवाटार	४,०४,६२६,१९
१०.	भाटभटेनी सुपर मार्केट	४७,९५,६०२,०४
११.	नेपाल ओमरसिज मार्केट प्रा.लि.	२,५८,८७६,२५
१२.	न्यू सिद्धबाबा ट्रेडर्स	६,६६९,२२
१३.	आर.ए. सफ्लायर्स	३१,५९७,३७
१४.	एस.एस. बि. मार्केटिङ प्रा.लि.,खाबाहिल, काठमाडौं	१,२०,९०४,४१
१५.	शिव शक्ति ट्रेडर्स	५,१५२
१६.	श्री स्वर्ण इन्टरप्राइजेज, नरदेवी, काठमाडौं	१७,०९०,७१
१७.	सुस्मिता जेनेरल स्टोर	१,३३,७२७,१६
१८.	सुवर्ण मेहर स्टोर	२,४३,०८६,५४
१९.	यास ट्रेडर्स, पेम्बिकोला, काठमाडौं	१९,६२९,२९

सुचना जारी गर्ने लिक्विडेटर:

अधिवक्ता रत्नकुमार खरेल
सम्पर्क नम्बर:९८०१०३०२९९

कार्यालय: ललितपुर महानगरपालिका, वडा नं ३,

पुरबोका, ललितपुर

इमेल: ratnakharel@gmail.com

मन्दीको मुख्य कारण मागको अभाव हो । - बेन बर्गलन्की

सम्पादकीय

ब्यान्डविथ आयातमा विविधीकरण

आइतबार बेलुका नेपालका अत्यधिक इन्टरनेट अकस्मात् बन्द भए । किन बन्द भयो भन्ने कुरा इन्टरनेट सेवा प्रदायकले सही सूचना पनि दिएनन् । सूचना नदिएको मात्र होइन दुई फरक फरक कुरा पनि समाचारमा आए । कहीं पनि इन्टरनेट सञ्चालन नहुँदा त्यसको आर्थिक क्षति कति भयो भन्ने अध्ययन भएको छैन न त त्यसबाट परेको असरबारे नै चर्चा भयो । तर, यसले एउटा गम्भीर प्रश्न उठाएको छ : कथंकदाचित् भारतले नेपाल आउने इन्टरनेट बन्द गरिदियो भने के होला ?

आइतबार इन्टरनेट बन्द हुनुमा फरक फरक दाबी छ । नेपाल टेलिकमका अनुसार एयरटेल लिमिटेडको उत्तर प्रदेशस्थित फरेन्दार कोल्हूहीबजार क्षेत्रका २ स्थानमा अष्टिकल फाइबर तार चूँडिन गई नेटवर्कमा समस्या उत्पन्न भएको हो । नेपाल टेलिकमको सेवा मात्र होइन, सबैजसो इन्टरनेट सेवा प्रदायकहरूको सेवा अवरोद्ध भएको थियो ।

कतिपय इन्टरनेट सेवा प्रदायकहरूको संस्थाले भने भारतलाई ब्रोडब्यान्ड खरीद बापतको भुक्तानी नर्दिँदा एयरटेलले इन्टरनेट बन्द गरिदिएको हुनसक्ने पनि बताएका छन् । रोयल्टी र ग्रामीण दूरसञ्चार सेवा शुल्क नतिरेको कारण सरकारले विदेशी मुद्रा सटही सुविधा नर्दिँदा उनीहरूले भारतीय कम्पनीहरूलाई भुक्तानी गर्न नसकेका हुन् । एयरटेल लिमिटेडले मात्र नेपालका सबै इन्टरनेट सेवाप्रदायकलाई ६० देखि ७० प्रतिशत ब्यान्डविथ उपलब्ध गराउने गरेको सेवाप्रदायकहरू बताउँछन् । भारतका अन्य कम्पनीहरू जस्तै टाटा स्काईबाट पनि नेपाली इन्टरनेट सेवा प्रदायकहरूले ब्यान्डविथ खरिद गर्छन् । यसरी हेर्दा मूलतः नेपाल भारतीय कम्पनीहरू र त्यसमा पनि एअरटेलमा बढी निर्भर रहेको स्पष्ट छ ।

कुनै विवादका कारण भारतले इन्टरनेट सेवा रोकिदियो भने के होला ? सूचना प्रविधि अहिलेको विश्वमा निकै ठूलो हतियार हो । यो हतियार जतिबेला पनि प्रयोग हुन सक्छ । तर, नेपाल

इन्टरनेट अहिलेको समयमा नाना र खानाजत्तिकै महत्त्वपूर्ण बनिसकेको छ । यो विना दैनन्दिन जीवन चल्न नसक्ने अवस्था आइसकेको छ भने व्यापार व्यवसायदेखि उपचारसम्म इन्टरनेट अनिवार्य भइसकेको छ । त्यसैले यो रणनीतिक हतियार बन्न सक्छ ।

अहिले करीब करीब ब्यान्डविथका लागि भारतसँग पूरा निर्भर छ । त्यसको यसको विकल्प खोज्नु पर्छ ।

वित्तमा सरकारले विकल्प खोज्ने प्रयास नगरेको होइन । नेपाल टेलिकमले २०७४ पुस २८ गते चीनबाट व्यावसायिक रूपमा ब्यान्डविथ आयात शुरू गरेको थियो । त्यसअघि भारतमा मात्र निर्भर ब्यान्डविथ आयातको विकल्प खोज्दै रसुवाको केरुङ नाका हुँदै चीनसँग इन्टरनेटमार्फत नेपाल जोडिएको थियो । चीनबाट ब्यान्डविथ आयात गर्दा भारतबाट ल्याइएको भन्दा तुलनात्मक रूपमा बढी गतिसहितको हुने बताइएको थियो । तर, चीनबाट ब्यान्डविथ आयातको परिमाण बढाउन पहल भएको देखिँदैन । जमीनबाट ब्यान्डविथ लिनेबाहेक अहिले सोभै स्पार्टेलाइटबाट पनि इन्टरनेट प्राप्त हुन सक्छ । नेपालमा स्टारलिकले स्पार्टेलाइटबाट इन्टरनेट सेवा दिने मनसाय देखाइरहेको समाचार आएको छ । यसमा पनि आवश्यक अध्ययन गरेर यसलाई स्वीकृति दिन सकिन्छ । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली र स्टारलिकमा मालिक एलेन मस्कबीच हालै भिडियो संवाद पनि भएको थियो ।

ब्यान्डविथको मूल्य प्रविधिको गुणात्तरमा भर पर्न भएकाले एकीकृत मूल्य नहुने भएपनि प्रतिस्पर्धी बन्ने हुनाले चीन र भारत र सम्भव भए अन्य देशबाट पनि ब्यान्डविथ लिनुपर्छ । त्यस्तै अन्य प्रविधिबाट पनि इन्टरनेट सुचारु गराउन सरकार तयार हुनुपर्छ । विभिन्न स्रोतबाट ब्यान्डविथ ल्याउन सकिए मूल्यमा प्रतिस्पर्धा त हट्छ नै साथै यसले कुनै एक देशको निर्भरता अन्त्य गर्छ । चीनका सेवाप्रदायकबाट पनि ब्यान्डविथ ल्याएपछि मूल्य घट्न सक्छ र त्यसबाट उपभोक्ताले पनि लाभ पाउन सक्छन् ।

इन्टरनेट अहिलेको समयमा नाना र खानाजत्तिकै महत्त्वपूर्ण बनिसकेको छ । यो विना दैनन्दिन जीवन चल्न नसक्ने अवस्था आइसकेको छ भने व्यापार व्यवसायदेखि उपचारसम्म इन्टरनेट अनिवार्य भइसकेको छ । त्यसैले यो रणनीतिक हतियार बन्न सक्छ । अहिलेको डिजिटल युगमा इन्टरनेट र डेटा राष्ट्रिय सुरक्षाको लागि महत्त्वपूर्ण छ । त्यसैले यसमा जोखिम विविधीकरण अत्यावश्यक छ ।

अभियान

१० वर्षअघिको आर्थिक अभियानबाट

तनहुँमा रंगशाला निर्माणको तयारी

राष्ट्रिय खेलकुद परिषद्ले तनहुँ जिल्लाको व्यास नगरपालिकास्थित चिन्टारमा रंगशाला निर्माण गर्न भएको छ । सोका लागि आवश्यक प्राविधिक तयारी शुरू भइसकेको परिषद्का योजना विभाग प्रमुख कमल खनालले बताए । उनले भने, ‘परिषद्का इन्जिनीयरहरूले जग्गाको नापजर्जाच गरेर आवश्यक तथ्यांक संकलन गरिसकेका छन् । अहिले कस्तो प्रकृतिको रंगशाला बनाउने भन्ने विषयमा प्राविधिक काम हुँदै छ ।’ तनहुँमा रंगशाला निर्माणका लागि उचित स्थानको खोजीमा रहेको परिषद्लाई स्थानीय बासिन्दाले करीब १३ रोपनी जग्गा उपलब्ध गराएका हुन् । स्थानीय बासिन्दाले नै जग्गा दिएर काम थाल्न आग्रह गरेपछि परिषद्ले रंगशाला निर्माणका लागि सक्रियता देखाएको हो ।

स्थानीय बासिन्दाले आफूहरूबाट संकलन गरेको ३३ लाख रुैयाँबाट जग्गा खरीद गर्नुका साथै सम्प्राएर परिषद्लाई हस्तान्तरण गरिसकेका छन् । रंगशाला संरक्षण तथा संवर्द्धन समितिका अध्यक्ष राजिन्द्रकुशरी न्यौपानेले थप जग्गा ऐलानी रहेकाले आवश्यक परेमा प्रयोग गर्न सकिने बताए ।

वर्ष ८, अंक ८८, शुक्रवार २९ मङ्सिर, २०६९

प्रबन्ध सञ्चालकको अवधारणा कस्ता व्यक्ति प्रबन्ध सञ्चालक बन्न सक्छन् ?

कुनै पनि निकायमा एकजना प्रशासकीय प्रमुख हुन्छन् । यस्तो पदलाई कार्यकारी अध्यक्ष, प्रबन्ध सञ्चालक, प्रबन्ध निर्देशक, कार्यकारी सञ्चालक, प्रमुख कार्यकारी अधिकृत, महाप्रबन्धक जस्ता विभिन्न नामले सम्बोधन गरिन्छ । निकायले तोकेको योग्यता र अनुभव पुगेको जोसुकै व्यक्ति प्रमुख कार्यकारी अधिकृत र महाप्रबन्धक नियुक्त हुनसक्छन् । यी दुई पदबाहेक अन्य पदमा जो पायो त्यही व्यक्ति नियुक्त हुन सक्दैनन् । जोसुकै व्यक्ति प्रशासकीय प्रमुख भए पनि तिनको उद्देश्य संस्थागत संस्कार (कपोरेट कल्चर) विकास गर्दै दीर्घकालीन रणनीतिक योजना निर्माण एवम् प्रभावकारी कार्यान्वयन गरी निकायको सफल व्यवस्थापन गर्नु हो । यस आलेखमा विशेष गरी प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा आसीन हुने ‘प्रबन्ध सञ्चालक’ को अवधारणा र न्यायिक निकायले के कसरी व्याख्या गरेका छन् भन्ने विषयमा चर्चा गरिन्छ ।

प्रबन्ध सञ्चालकको कानून

प्रबन्ध सञ्चालकलाई ‘प्रबन्ध निर्देशक’ पनि भनिन्छ । यी दुवै पदलाई अङ्ग्रेजी भाषामा ‘म्यानेजिङ डाइरेक्टर’ र छोटकरीमा ‘एमडी’ भनिन्छ । कम्पनी ऐन, २०६३ को दफा २ (र) मा ‘प्रबन्ध सञ्चालक’ भन्नाले कम्पनीको प्रबन्ध सञ्चालक सम्भन्तुपर्छ भनेको छ । ऐनको दफा २०९(१)(ज) मा प्रबन्धपत्रमा उल्लिखित उद्देश्य प्राप्त गर्न बनाइएको नियमावलीमा प्रबन्ध सञ्चालकको अधिकार र कर्तव्य उल्लेख गर्नुपर्छ । ऐनको दफा ९६(१) मा कम्पनीको नियमावलीको अधीनमा रही सञ्चालकले आफ्मध्येबाट एकजनालाई प्रबन्ध सञ्चालक नियुक्त गर्न सक्छन् भनिएको छ । प्रबन्ध सञ्चालक हुनको लागि ‘सञ्चालक’ हुनुपर्छ र ‘सञ्चालक’ हुनको लागि ‘शेयरधनी’ हुनुपर्छ । शेयर नभएका व्यक्ति सञ्चालक हुन सक्दैन । अपवादको रूपमा शेयर नभएको व्यक्ति स्वतन्त्र सञ्चालक हुनसक्छन् । स्वतन्त्र सञ्चालक पनि प्रबन्ध सञ्चालक हुन सक्छन् । तर, सामान्यतया शेयरधनी सञ्चालक नै प्रबन्ध सञ्चालक बन्न वा हुन सक्छन् ।

प्राइभेट कम्पनीमा स्वतन्त्र सञ्चालकको प्रावधान नभएकाले यस्ता कम्पनीमा स्वतन्त्र सञ्चालकले प्रबन्ध सञ्चालक बन्न अवसर पाउने कुरै हुन्न । पब्लिक कम्पनी खासगरी सूचीकृत पब्लिक कम्पनीमा अनिवार्य रूपमा स्वतन्त्र सञ्चालक नियुक्त गरिए पनि यस्ता सञ्चालकले प्रबन्ध सञ्चालक हुने अवसर पाउने सम्भावना कम हुन्छ । स्वतन्त्र सञ्चालक अध्यक्ष हुन सक्ने सम्भावना हुन्छ । कम्पनीका सबै सञ्चालकको काम, कर्तव्य, अधिकार र सेवासुविधा समान भए पनि स्वतन्त्र सञ्चालकको भूमिका तुलनात्मक रूपमा तटस्थ हुने कारणले यस्ता सञ्चालक अध्यक्ष हुन सक्ने सम्भावना हुन्छ । नेपालमा सूचीकृत केही कम्पनी (वैक) ले स्वतन्त्र सञ्चालकलाई अध्यक्ष बनाउने अभ्यास गरिरहेका छन् ।

नेपालका सूचीकृत कम्पनीमा अपवादबाहेक सञ्चालक गैरकार्यकारी भूमिकामा हुन्छन् । यिनले कम्पनीको दैनिक प्रशासकीय कामकाज गर्दैनन् । यी सञ्चालक समितिको बैठकमा मात्र उपस्थित हुन्छन् । प्रशासकीय प्रमुखको भूमिकामा गैरसञ्चालक (सञ्चालकबाहेकका व्यक्ति) नियुक्त हुन्छन् । तर, प्राइभेट कम्पनीमा अपवादबाहेक प्रशासकीय प्रमुखको भूमिकामा सञ्चालक नै हुन्छन् । प्रबन्ध सञ्चालकको काम, कर्तव्य र अधिकार नियमावलीमा लेखिएवमोजिम वा सञ्चालक समितिले तोकेवमोजिम हुन्छ । कुनै सूचीकृत कम्पनीबाट बैठक भत्ताबाहेक नियमित पारिश्रमिक वा सुविधा प्राप्त गरिरहेको सञ्चालकलाई नियमित पारिश्रमिक वा सुविधा पाउने गरी अर्को सूचीकृत कम्पनीमा प्रबन्ध सञ्चालकको पदमा नियुक्त गर्न नसकिने व्यवस्था छ ।

निकायको प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा नियुक्त हुने प्रमुख कार्यकारी अधिकृत वा महाप्रबन्धकले भन्दा बढी जिम्मेवारी प्रबन्ध सञ्चालकले लिनुपर्छ । प्रमुख कार्यकारी अधिकृत वा महाप्रबन्धक प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा मात्र बढी जिम्मेवार हुन्छन् भने

- ज्योति दाहाल

प्रबन्ध सञ्चालक बोर्डको पनि सदस्य भएकाले दुवै भूमिका निर्वाह गर्नुपर्छ । प्रशासकीय प्रमुखको भूमिकामा रहने प्रमुख कार्यकारी अधिकृत वा प्रबन्ध सञ्चालक कम्पनी वा निकायको उद्देश्य प्राप्त गर्न रणनीतिक योजना बनाउने, त्यसलाई कार्यान्वयन गराउने र कर्मचारी व्यवस्थापनमार्फत नेतृत्व दिने व्यक्ति हो । प्रशासकीय प्रमुख हितग्राहीलाई उच्चतम प्रतिफल दिन दीर्घकालीन नीति निर्माण गरेर समुचित वित्तीय व्यवस्थापन, जोखिम न्यूनीकरण र दिगो विकासका लागि आवश्यक निर्णय लिन्छन् । साथै निकायलाई स्थायित्व र प्रगतिको दिशामा अघि बढाउन नेतृत्व गर्छन् । प्रशासकीय नेतृत्वमा रहँदा अनेकौं भ्रमेलाको सामनासमेत गर्नुपर्छ । परिलक्षित गरिएका दिशामा अघि बढ्दा आउने व्यावहारिक कठिनाइ र कानूनी उल्लङ्घनसमेतको सामना गर्नुपर्छ ।

प्रबन्ध सञ्चालकको कानूनी अस्तित्व

कम्पनी ऐनले कुनै पनि कम्पनीमा बढीमा ११ जनासम्म सञ्चालक रहन सक्ने व्यवस्था गरेको छ । प्राइभेट कम्पनी एकजना व्यक्तिले पनि दर्ता गर्नसक्छन् । यस्ता कम्पनीमा सञ्चालक भने पनि

प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा आसीन कार्यकारी अध्यक्षले वहन गर्नुपर्ने दायित्व जिम्मेवारी समान हुन्छ । त्यस्तै, प्रशासकीय प्रमुख पदलाई ‘कार्यकारी सञ्चालक’ पनि भनिन्छ । कार्यकारी भूमिका निर्वाह गर्ने व्यक्तिले ‘यो मेरो दायित्व हो, त्यो मेरो दायित्व हैन’ भनेर पन्छिन मिल्दैन । कार्यकारी भूमिकामा रहेपछि समस्त कानूनी दायित्व निर्वाह गर्नुपर्छ ।

शेयरधनी भने पनि एकै व्यक्ति हुन्छन् । यस्ता कम्पनीमा सिर्जना हुने सम्पूर्ण दायित्व एकै व्यक्तिले वहन गर्नुपर्छ । कम्पनी र शेयरधनीको फरक अस्तित्व हुन्छ भने पनि एक व्यक्तिले खडा गरेको कम्पनीको कहिलेकाहींं कम्पनीको आवरण उतारेर हेरिन्छ । यस्तो बेलामा कम्पनी र शेयरधनीको अलग अस्तित्व स्वीकार गरिन्न । एकल शेयरधनी भएको कम्पनी मात्र हैन, बहुल शेयरधनी भएको कम्पनीको पनि कम्पनी र शेयरधनीको स्वतन्त्र अस्तित्वलाई अस्वीकार गरिएका थुप्रै मुद्दा छन् । एकल शेयरधनी भएको कम्पनीको आवरण हटाउने विषयमा डिनश मानेकजी पेटिट (१९२७) को मुद्दा निकै चर्चित छ । डिनशले आफू मात्र शेयरधनी भएको चारवटा कम्पनी खडा गरेका थिए । कर प्रशासनले करसम्बन्धी छानविन गर्दा कम्पनीमार्फत गरेको लगानीबाट प्राप्त लाभांश रकम कम्पनीसँग डिनशले ऋण लिएका थिए । तर, उनले कम्पनीको ऋण कहिल्यै तिरेनन् । यसरी उनले कम्पनीबाट लाभांशको रूपमा रकम लिनुपर्नेमा सो नगरी ऋणको रूपमा लिएर कर छली गरेका थिए । कर छल्ने प्रयोजनको लागि मात्र डिनशले कम्पनी खडा गरेकाले यहाँ कम्पनीको स्वतन्त्र अस्तित्व स्वीकार गरिएन । कम्पनीमा तोकिएको सीमाभित्र रहेका सबै शेयरधनी कम्पनीको दैनिक प्रशासनमा प्रत्यक्ष रूपमा संलग्न हुँदैनन् । सबै सञ्चालकलाई पुरने जिम्मेवारी पनि नहुने हुँदा त्यसमध्ये कुनै एक सञ्चालकलाई कम्पनीको दैनिक प्रशासकीय काम गर्नको लागि सञ्चालक समितिले अख्तियारी दिन्छ । अन्य सञ्चालक बैठक र साधारणसभामा मात्र उपस्थित हुन्छन् । यस्तो अवस्थामा कुनै पनि दायित्वको भागिदार दैनिक प्रशासकीय कार्य गर्न अख्तियार पाएको सञ्चालक मात्र हुन्छ ।

तर, कानूनी व्यक्तिको उद्देश्य वा कार्यक्षेत्र बाहिर रही वा बर्दनिवतपूर्वक गरेको कामकारवाहीबाट कसैलाई हानिनोक्सानी हुन गएमा त्यस्तो काम गर्ने सञ्चालक वा व्यक्ति नै व्यक्तिगत रूपमा जिम्मेवार हुनेछ’ भनिएको छ । त्यस्तै, मुलुकी अपराध संहिता, २०७४ को दफा ३० मा ‘कुनै फर्म, कम्पनी वा सङ्गठित संस्थाले यस संहिता वा कानूनबमोजिम कसुर मानिने कुनै काम गरेको वा गराएकोमा जसले त्यस्तो काम गरे वा गराएको हो सोही व्यक्ति जिम्मेवार हुनेछ र त्यस्तो व्यक्ति किटान हुन नसकेमा फर्मको हकमा त्यस्ता काम गर्ने सम्बन्धित धनी वा हिस्सेदार र कम्पनी वा सङ्गठित संस्था भए त्यस्तो काम गर्ने वा गराउने सञ्चालक, प्रबन्ध सञ्चालक, महाप्रबन्धक र त्यस्तो व्यक्ति पनि किटान हुन नसकेमा त्यस्तो संस्थाको कार्यकारी प्रमुखले अपराधिक दायित्व बेहोर्नुपर्ने’ व्यवस्था छ ।

अदालती व्याख्यामा प्रबन्ध सञ्चालक

नेपाल सरकारविरुद्ध समुल गुप इन्डष्ट्रिज प्रा.लि. को एउटा मुद्दामा सर्वोच्च अदालतले ‘परदायित्व’ शब्दको उल्लेख नगरे पनि दैनिक प्रशासकीय कामकारवाहीमा संलग्न हुने व्यक्ति दोषी हुन्छ भनेको छ । यस मुद्दामा प्रबन्ध सञ्चालक दैनिक प्रशासकीय कामकारवाहीमा संलग्न थिए । स्वच्छ पिउने पानी उत्पादन गर्ने उद्देश्य भएको कम्पनीले तोकिएको मापदण्डविपरीत पानी उत्पादन गरेर बिक्री गर्नु कम्पनीको उद्देश्य र कार्यक्षेत्र बाहिरको कार्य हो । यसै आधारमा उक्त कम्पनीका प्रबन्ध सञ्चालकलाई दोषी ठहर गरिएको थियो । अदालतले फैसलामा ‘कुनै पनि कम्पनीमा धेरै जना सञ्चालक रहन सक्ने भए तापनि कम्पनीको दैनिक कार्य सञ्चालनमा सबै सञ्चालक मुख्य जिम्मेवार

नहुन पनि सक्ने अवस्था स्वभाविक नै देखिन्छ। कम्पनी सञ्चालनमा जिम्मेवार नरहेका सञ्चालक तथा शेयरधनीलाई कम्पनीमा भएको कसुर वा कम्पनीको उत्पादनमा गुणस्तर कायम नरहेको विषय जानकारी नहुन पनि सक्ने हुँदा कम्पनी सञ्चालक भएकै कारणले मात्र कम्पनीमा भएको कसुरमा जिम्मेवार तुल्याउनु न्यायका दृष्टिसमेतले उचित देखिँदैन’ भनेको छ । उक्त कम्पनीका आठ जना सञ्चालकमध्ये एकजना प्रबन्ध सञ्चालकको रूपमा कार्यरत थिए । यस हिसाबले कम्पनीले उत्पादन गर्ने पिउने पानीको उत्पादन र वितरणमा मुख्य जिम्मेवार प्रबन्ध सञ्चालक थिए । अन्य सञ्चालक कम्पनी सञ्चालनमा तथा कम्पनीले उत्पादन गर्ने पिउने पानी उत्पादनमा प्रत्यक्ष रूपमा संलग्न थिएनन् । कम्पनीको सञ्चालक भएकै मात्र कारणले गोश्वारा रूपमा सबै सञ्चालकलाई कसुरमा जिम्मेवार ठहर्‍याउन नहुने ठहर अदालतले गरेको थियो । त्यस्तै, युनिटी लाइफ इन्टरनेशनल लिमिटेडको मुद्दामा कुनै ऐनमा नै कम्पनीको तर्फबाट काम गर्ने सञ्चालक, कर्मचारी वा व्यक्ति नै व्यक्तिगत रूपमा सजायका भागी हुने भन्ने स्पष्ट व्यवस्था गरिएकै अवस्थामा कम्पनीको नाममा काम गर्ने सञ्चालक, कर्मचारी वा व्यक्ति विरुद्ध कारवाही चलाउन पाइने फैसला गरेको थियो ।

शिवकुमार जाटियाविरुद्ध दिल्ली, नेशनल क्यापिटल टेरीटोरी (२०१९) को मुद्दामा भारतको सर्वोच्च अदालतले गरेको कामको छैटौँ तल्लाबाट खसेर एकजना व्यक्तिलाई चोट लागेको घटनामा कम्पनीका प्रबन्ध सञ्चालक शिवकुमार जाटियालगायत कुनै पनि कर्मचारीले जिम्मेवारी वहन गर्नु नपर्ने भिएँ सफाइ दिएको थियो । घटना विवरणअनुसार सन् २०१३ को अक्टोबरमा गौरव ऋषि नामका एक व्यक्ति भारतको दिल्लीस्थित एसियन होटल्स (नर्थ) लिमिटेडद्वारा सञ्चालित होटेल हयात रिजेन्सीको छैटौँ तलामा रहेको क्लबमा अमेरिकी नागरिक रेबेका र मार्गारिटासँग वाइन खाँदै गर्दा ‘धुम्रपान’ का लागि टेरेसमा गएका थिए । धुम्रपान गर्ने क्रममा उनी छैटौँ तल्लाको टेरेसबाट चौथो तल्लामा खसेका थिए । टेरेसमा बत्तीको व्यवस्था नगर्नु, त्यस्तो स्थल आगन्तुकलाई धुम्रपानका लागि अनुमति दिनु भारतीय दण्ड संहिताअनुसार ‘अरुको जीवन वा व्यक्तिगत सुरक्षालाई खतरामा पार्ने कार्य गरेको’ आरोप लगाइएको थियो । अदालतले यसलाई होटेल व्यवस्थापनको ‘सामान्य प्रशासनिक कमजोरी’ को रूपमा ग्रहण गर्दै होटेलका कुनै पनि कर्मचारीमा ‘आपराधिक मनसाय’ नभएकाले अभियोग खारेज गरेको थियो । यो मुद्दाको शुरुआती सुनुवाइ गर्दै दिल्ली हाइकोर्टले होटेलका प्रबन्ध निर्देशक शिवकुमार जाटियालगायत विरुद्ध मुद्दा अधि बढाउन आदेश दिएको थियो । तर, सर्वोच्च अदालतले हाइकोर्टको यस्तो आदेशलाई खारेज गर्दै अभियोग खारेज गर्न आदेश दिएको थियो ।

अन्त्यमा, यस आलेखमा प्रबन्ध सञ्चालकको कुरा गरिए पनि समग्रमा जेसुकै नाम दिइएको कम्पनी वा निकायको प्रशासकीय प्रमुखको भूमिका, चुनौती र जिम्मेवारीको चर्चा हो । कम्पनीमा प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा प्रबन्ध सञ्चालक मात्र हैन, सञ्चालकमध्येबाट छानिएका अध्यक्ष पनि कार्यकारी भूमिकामा रहन सक्छन् । अध्यक्ष नै कार्यकारी भूमिकामा आसीन भएमा यस्तो पदलाई ‘कार्यकारी अध्यक्ष’ भनिन्छ । प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा आसीन कार्यकारी अध्यक्षले वहन गर्नुपर्ने दायित्व जिम्मेवारी समान हुन्छ । त्यस्तै, प्रशासकीय प्रमुख पदलाई ‘कार्यकारी सञ्चालक’ पनि भनिन्छ । कार्यकारी भूमिका निर्वाह गर्ने व्यक्तिले ‘यो मेरो दायित्व हो, त्यो मेरो दायित्व हैन’ भनेर पन्छिन मिल्दैन । कार्यकारी भूमिकामा रहेपछि समस्त कानूनी दायित्व निर्वाह गर्नुपर्छ । अधिल्ला अनुच्छेदमा चर्चा गरिएका कानूनी विवादमा अदालतले दिएको निर्णयले पनि त्यही कुराको सङ्केत गर्छ ।

लेखक शेयरसम्बन्धी अध्येता एवं करपोरेट अधिवक्ता हुन् ।

सामाजिक सञ्जाल दर्ता अनिवार्य

सञ्जालमाथि अंकुश लगाउने घुमाउरो नीति त होइन भन्ने प्रश्न पनि अहिले उठेको छ । यद्यपि सरकारले गत वर्ष नै निर्देशिका बनाएर सामाजिक सञ्जाल सञ्चालन गर्न कम्पनीहरूलाई नेपालमा दर्ता हुन बारम्बार आग्रह र ताकेता गरिरहेको छ । सरकारले जारी गरेको निर्देशिकामा सामाजिक सञ्जाल कम्पनीहरूलाई नेपालमा सम्पर्क कार्यालय, आवासीय गुनासो सुन्ने अधिकारी र स्वनियमन परिपालनाको निगरानी गर्न अधिकारीको व्यवस्था गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । नेपालमा भाइबर, टिकटक र विच्चाटमात्रै दर्ता भएको सरकारी अधिकारीको भनाइ छ । वीच्चाटमार्फत अनलाइन भुक्तानी गर्न समेत नेपालमा वैध छ । तर, व्यापक रूपमा प्रयोग भइरहेका गुगल, फेसबुक, एक्स जस्ता सामाजिक सञ्जाल भने नेपालमा दर्ता हुन चासो दिइरहेका छैनन् । त्यसैले सरकारी अधिकारीहरूला पनिहरूलाई बारम्बार ताकेता गरिरहेका छन् । सरकारको नियत जे भए पनि नेपालमा सञ्चालन हुने सामाजिक सञ्जाल नेपालमा दर्ता हुने पर्छ । यसमा कुनै विवाद छ । अन्य देशमा पनि यी दर्ता भएर सञ्चालनमा रहेका छन् । नेपालजस्तो सानो बजार भनेर यी कम्पनीले चासो नदिएका हुन् भने पनि तिनलाई निर्देशिकाअनुसार बन्द गर्न सरकार

पछि हट्नु हुन्न किनभने ती सञ्जालबाट करोडौंको कारोबार भइरहेको छ । अर्को, सरकारले यही निहुँमा सामाजिक सञ्जालमाथि नियन्त्रण राख्न खोजेको हो र यसलाई नियमन गर्ने भन्दै प्रयोगकर्तालाई दुःख दिन खोजेको हो भने त्यो स्वीकार्य हुँदैन । हो, सामाजिक सञ्जाललाई अहिलेकै जस्तो गरी छाडा छाड्नु भने हुन्न ।

अहिले सामाजिक सञ्जाल अपराध गर्ने थलो बनेको छ । खासगरी वित्तीय अपराध भइरहेको र नेपालीहरूको करोडौं रुैयाँ सामाजिक सञ्जालकै प्रयोग गरेर ठगी भइरहेको छ । प्रहरीकहाँ यससम्बन्धी उजुरीका चाड लान्न थालेका छन् । यी सामाजिक सञ्जाल नेपालमा दर्ता नहुँदा सामाजिक सञ्जालको विवरण लिन प्रहरीलाई अचोरे परिरहेको छ । यदि ती कम्पनी नेपालमा दर्ता भए वा तिनको देशीय प्रतिनिधि भए भने यस्तो अनुसन्धानका लागि आवश्यक डेटा र विवरण पाउन सजिलो हुन्छ । त्यसैले यिनलाई नेपालमा दर्ता गर्न अनिवार्य गरिनुपर्छ । यदि दर्ता हुन साँच्चै अटेरी गर्छन् भने तिनलाई बन्द गर्ने हिम्मत सरकारले गर्नुपर्छ । सरकारले कर प्रयोजनका लागि बारम्बार ताकेता गरेपछि अहिले यी कम्पनी कर प्रयोजनका लागि भने दर्ता भएका छन् । जति नै सानो बजार भने

पनि नेपालमा ती सामाजिक सञ्जालको उपस्थिति र प्रयोग व्यापक छ । त्यसैले तिनले यो बजार हिस्सा पकडै गुमाउन चाहँदैनन् । टिकटकमाथि प्रतिबन्ध लगाएकैले ऊ नेपालमा अहिले विधिदत्त दर्ता भएको छ । त्यस्तै अवस्था अन्यका हकमा पनि आउन सक्छ ।

नेपाल प्रहरीको साइबर व्यूरोका अनुसार अघिल्लो वर्ष नेपालमा जति साइबर अपराधका घटना दर्ता भएका थिए त्यसको हाराहारीमा चालू आवको पहिलो छ महिनामै उजुरी परिसकेका छन् । तिनमा अनलाइन माध्यमबाट हुने आर्थिक ठगीका घटना बढी छन् । छ महिनाको अवधिमा ६२ करोड रुैयाँजतिको ठगी भयो भनेर पीडितहरूको निवेदन प्राप्त भएको प्रहरीको भनाइ छ । कतिपय त प्रहरीसमक्ष पुग्दै नपुगेको अवस्था पनि छ । सामाजिक सञ्जालमा आउने प्रायोजित विज्ञापनलाई सत्य ठान्ने र त्यसमा आएका प्रस्तावलाई स्वीकार्दा धेरैजना साइबर अपराधको शिकार भएको पाइन्छ । यस्ता घटनाको अनुसन्धान गर्न प्रहरीसँग प्रशस्त जनशक्ति छैन । त्यस्तोमा यिनबाट विवरण लिन सके अनुसन्धान सहज हुने र पीडितले न्याय पाउने सम्भावना बढी हुन्छ । त्यसैले दर्ताका लागि अनिवार्य गर्न सरकार पछि हट्नु हुँदैन ।

अभियान

अभियान

बुधवार, २३ माघ २०८१ | Wednesday, 5 February 2025

समाचार

www.abhiyandaily.com

आम्दानी खुम्चिँदा टेलिकम सेवाप्रदायकको पूँजीगत लगानी घट्दो

- ओभर द टप (ओटीटी) प्लेटफर्मलगायत कारणले आम्दानीमा कमी**
- तत्कालै कानून संशोधन नगर्ने हो भने टेलिकम कम्पनीहरू संकटमा पर्ने**
- आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को तुलनामा २०७९/८० को आम्दानी करीब २६ प्रतिशतले कम**

‘फाइभ जी मात्रै होइन सेवा विस्तार र पूर्वाधार मर्मतसम्भारको खर्च धान्न अहिलेको आम्दानीले टेलिकम कम्पनीलाई समस्या हुन्छ ।’

टेलिकम क्षेत्रमा पूर्वाधारको आयु औसत ५ देखि ७ वर्ष मात्रै हुने भएकाले पूँजीगत खर्च निरन्तर भइरहने उनको भनाइ छ। ‘यो यस्तो क्षेत्र हो, जहाँ पूँजीगत खर्च निरन्तर भइरहेको हुन्छ, एकपटक लगानी गरेर ढुक्क हुने अवस्था रहदैन,’ पूर्वअध्यक्ष कंडेलले भने, ‘सेवा विस्तार, नयाँ प्रविधिमा लगानी, स्पेक्ट्रम, पूर्वाधार निर्माण तथा मर्मतसम्भारका लागि वर्षेनि ठूलो बजेट विनियोजन गर्नुपर्छ ।’

दूरसञ्चारविज्ञ विशाल उपाध्याय टेलिकम क्षेत्रमा पूँजीगत खर्चको माग बढे पनि सोअनुसार आम्दानी बढ्न नसकेको बताउँछन्। यो क्षेत्रमा अहिले पनि आम्दानीको १५ देखि २० प्रतिशत रकम पूँजीगत क्षेत्रमा खर्च गर्नुपर्ने अवस्था छ। जबकि उत्पादनमूलक र प्रविधि (हार्डवेयर तथा क्लाउड) मा आम्दानीको ५ देखि १०, रिटेलमा २ देखि ५ र बैकिङमा १ देखि ५ प्रतिशत मात्रै पूँजीगत खर्च गरे पुग्छ।

अर्थतन्त्रमा असर

पूँजीगत खर्च कम हुँदाको प्रभाव मुलुकको कुल ग्राहस्थ्य उत्पादनमा पनि पर्छ। विश्व बैंकको एक अध्ययनले इन्टरनेट लगानीमा हुने प्रत्येक १० प्रतिशत वृद्धिले १ दशमलव ३ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि हुने देखाएको छ। आम जनसमुदायसम्म इन्टरनेट सेवा पुगेपछि यसको प्रभावबाट थप आर्थिक वृद्धि हुने उक्त अध्ययन प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। तर, टेलिकम कम्पनीहरूको घट्दो पूँजीगत लगानीका कारण अपेक्षाकृत इन्टरनेटको पहुँच विस्तार हुन नसक्ने देखिन्छ। लगानी नै घट्दो भएपछि त्यसले कुल ग्राहस्थ्य उत्पादनमा गर्न सक्ने योगदान बढ्न सक्ने देखिन्छ।

तथ्यांकअनुसार सन् २०१६ मा अर्थतन्त्रमा ३ दशमलव ९ प्रतिशत टेलिकम क्षेत्रको योगदान रहेकामा सन् २०२३ मा आइपुग्दा १ दशमलव ८ प्रतिशतमा सीमित भएको छ। अर्थतन्त्रमा टेलिकम क्षेत्रको योगदान सन् २०१७ मा ३ दशमलव ४, सन् २०१८ मा ३, सन् २०१९ मा २ दशमलव ७, सन् २०२० मा २ दशमलव ४, सन् २०२१ मा २ दशमलव २ र सन् २०२२ मा १ दशमलव ९ प्रतिशतमा सीमित भएको छ।

काठमाडौँ । टेलिकम सेवाप्रदायक कम्पनीको आम्दानीमा निरन्तर संकुचनको असर उनीहरूको पूँजीगत खर्चमा देखिएको छ। घट्दो आयसँगै पूर्वाधार निर्माणमा बजेट विनियोजन कम हुँदाको असर सेवा विस्तार, स्तरोन्नति र गुणस्तरीय सेवा प्रवाहलगायतमा देखिएको छ। साथै, कम्पनीहरूको भविष्यसमेत सुखद नदेखिएको जानकारी बताउँछन्।

कुनै समय कुल आम्दानीको फ्नडै आधा रकम पूर्वाधार विकासमा खर्च गर्ने टेलिकम कम्पनीहरूले अहिले उक्त खर्चलाई १० प्रतिशत हाराहारीमा सीमित गरेका छन्। ओभर द टप (ओटीटी) प्लेटफर्मलगायत कारणले घट्दो आम्दानी, प्रचलित कानून संशोधन नहुनु, चर्को नवीकरण शुल्क र सञ्चालनमा सहजीकरण नहुँदा टेलिकमले पूर्वाधारमा आवश्यक लगानी गर्न हिँच्किचाइरहेको टेलिकम क्षेत्रका विज्ञहरूको बुझाइ छ।

टेलिकम कम्पनीहरूले सन् २००८ देखि २०१६ सम्म पूँजीगत खर्चमा जोड दिएको तथ्यांकले देखाउँछ। यस अवधिलाई पूँजीगत खर्चका हिसाबले ‘हाइपर गीय’ भन्न सकिने विज्ञ बताउँछन्। नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणका पूर्वअध्यक्ष भेषराज कंडेल भन्छन्, ‘त्यो टेलिकम कम्पनीका लागि लगानीको समय थियो। पूँजीगत खर्चको अवस्था सन् २०१७ सम्म पनि राम्रै थियो। त्यसपछि आम्दानीसँगै पूँजीगत खर्च पनि घट्न थालेको देखिन्छ।

हाल सञ्चालनमा रहेको दुईओटा टेलिकम कम्पनीको आर्थिक वर्ष (आव) २०७३/७४ को आम्दानी ९७ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ थियो। आव २०७४/७५ मा आइपुग्दा १ दशमलव ४४ प्रतिशतले बढेर ९८ अर्ब ७१ करोड रुपैयाँ पुगेकामा त्यसयता आम्दानी निरन्तर ओरालो लागेको छ। नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणका अनुसार आव २०७४/७५ को तुलनामा २०७९/८० मा आम्दानी करीब २६ प्रतिशतले ओरालो लागेर ७३ अर्ब १४ करोड रुपैयाँमा सीमित भएको छ।

निरन्तर लगानी आवश्यक

टेलिकम व्यवसाय अन्य क्षेत्रको तुलनामा बढी पूँजीगत खर्च हुनेमा गर्नुपर्नेमा पर्छ। गुणस्तरीय सेवा प्रवाह, पूर्वाधार निर्माण, मर्मत तथा स्तरोन्नति, विटिएस निर्माण, फाइबर अप्टिकल केबल, डाटा सेन्टर, स्पेक्ट्रम शुल्कमा निरन्तर ठूलो खर्च भइरहेको हुन्छ। टेलिकम सेवाका लागि रेडियो स्पेक्ट्रमबापत सरकारलाई महँगो शुल्क तिर्नुपर्ने हुन्छ। फोर जी, फाइभ जीलगायत सेवा प्रवाहका लागि नयाँ स्पेक्ट्रम आवश्यक पर्छ। यसले पूँजीगत खर्च ह्वातै बढाउँछ।

प्राधिकरणका पूर्वअध्यक्ष कंडेल टेलिकम क्षेत्रमा पूँजीगत खर्चको माग निरन्तर हुने बताउँछन्। ‘टेलिकम क्षेत्रमा प्रविधिको विकाससँगै सेवा विस्तार र गुणस्तर सुधारको काम निरन्तर चलिरहने भएकाले यसमा प्रत्येक वर्ष लगानी गर्नुपर्छ। शी जीबाट फोर जी र त्यसबाट फाइभ जी प्रविधि ल्याउँदा कम्पनीहरूले ठूलो लगानी गर्नुपर्ने हुन्छ। तर, आम्दानी नै नभएपछि लगानी गर्न नसकेको देखिन्छ,’ उनले भने।

उनका अनुसार फाइभ जी सेवाका लागि फोर जीको तुलनामा कम्तीमा तेब्बर खर्च हुन्छ। ‘नेपाल टेलिकमले १९ अर्ब रुपैयाँ खर्चेर फोर जी सेवा विस्तार गरेको थियो, फाइभ जीको हकमा त्यो फ्नडै ६० अर्ब पुग्न सक्छ,’ उनले भने,

गण्डकीमा ४ अर्बभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन

गण्डकी। गण्डकी प्रदेशमा यस वर्ष ४ अर्ब १७ करोड २७ लाख रुपैयाँ बराबरको सुन्तला उत्पादन भएको छ। कृषि विकास निर्देशनालयको प्रारम्भिक आँकडाअनुसार ६६ हजार ५७८ मेट्रिक टन सुन्तला उत्पादन भएको हो। प्रदेशका ९ जिल्लामा ५ हजार ७०३ हेक्टरमा सुन्तला उत्पादन भएको निर्देशनालयका कृषि अर्थविज्ञ मनोज पौडेलले जानकारी दिए।

‘किसानले पाउने प्रतिकिलो सुन्तलाको औसत मूल्यका आधारमा यो वर्ष ४ अर्ब रुपैयाँभन्दा बढीको सुन्तला उत्पादन भएको छ,’ उनले भने, ‘सबैभन्दा बढी स्याङ्जामा १ अर्ब ७१ करोड ६३ लाख ९० हजार रुपैयाँ बराबरको सुन्तला फलेको छ।’ कृषि अर्थविज्ञ पौडेलका अनुसार तनहुँमा ६४ करोड २० लाख, गोरखामा ४० करोड २० लाख, पर्वतमा ३८ करोड ३६ लाख, म्याग्दीमा ३४ करोड २१ लाख, बागलुङमा २५ करोड ४६ लाख, कास्कीमा २५ करोड ९६ लाख, नवलपुरमा १३ करोड ३९ लाख र लमजुङमा ३ करोड रुपैयाँ बराबरको सुन्तला उत्पादन भएको छ।

यस वर्ष स्याङ्जामा १ हजार ९५० हेक्टर, तनहुँमा ९६८ हेक्टर, गोरखामा ७४६ हेक्टर, पर्वतमा ४६५ हेक्टर, म्याग्दीमा ४२५ हेक्टर, बागलुङमा ३७७ हेक्टर, कास्कीमा ४४१ हेक्टर, नवलपुरमा १९१ हेक्टर र लमजुङमा ८० हेक्टर क्षेत्रफलमा सुन्तला उत्पादन भएको हो। यस वर्ष ११ प्रतिशतले सुन्तला उत्पादन वृद्धि भएको निर्देशनालयले जनाएको छ। दुई वर्षअघि ५० हजार ८५० मेट्रिक टन सुन्तला उत्पादन भएकामा यो वर्ष बढेर ६६ हजार ५७८ मेट्रिक टन पुगेको हो।

वर्षेनि सुन्तलाखेतीको क्षेत्रफल विस्तार पनि भइरहेको छ। देशमै सबैभन्दा धेरै सुन्तलाखेती हुने स्याङ्जाले वर्षेनि उत्पादनको ठूलो हिस्सा ओगटेको छ। गण्डकीमा मुस्ताङ र मनाङ जिल्लामा भने सुन्तलाखेती हुँदैन। किसानले पाउने

प्रतिकिलो सुन्तलाको औसत मूल्य ६७ रुपैयाँका आधारमा उत्पादनको कुल मूल्य निर्धारण गरिएको कृषि अर्थविज्ञ पौडेलले जानकारी दिए। शुरुमा केही कम मूल्य परे पनि पछिसम्म बोट र चिरस्थान केन्द्रमा राखेर बेच्ने किसानले सुन्तलाको भाउ बढाउँदै लैजान्छन्।

जिल्लागत रूपमा पनि सुन्तलाको औसत मूल्य फरक-फरक रहेको छ। किसानको बगैँचाबाट बजारमा आएपछि पाउने विक्री मूल्यको त लेखाजोखा नै नहुने निर्देशनालयले जनाएको छ। जिल्लाहरूले पठाएको प्रतिवेदन र आँकडा विश्लेषण गरेर प्रदेशभरिको उत्पादन साबैजनिक गर्ने गरिएको हो। नयाँ बोटले फल दिन थाल्नु, उत्पादन क्षेत्र विस्तार, बगैँचाको सही व्यवस्थापन जस्ता कारणले सुन्तला उत्पादन वृद्धि हुँदै आएको निर्देशनालयले जनाएको छ।

मुस्ताङ र मनाङ्बाहेक प्रदेशका ९ जिल्लामा गरी कुल ८ हजार ५१६ हेक्टर सुन्तलाखेतीले ओगटेको छ। रोगकिराको प्रकोप, कलमी विरुवाको अभाव, बगैँचा

व्यवस्थापन, सुन्तला टिप्नेदेखि, सुरक्षित भण्डारण र ढुवानी, बजारको अभाव जस्ता समस्या सुन्तला किसानले बेहोदै आएका छन्। बोट सुकेर मर्ने रोग, औसा किरालगायतले पनि सुन्तलाखेतीमा क्षति पुर्‍याउने गरेको छ।

सुन्तलाखेती विस्तार र व्यवसायीकरणका लागि सुन्तला ‘सुपर जोन’, ‘जोन’, ‘पकेट’ र ‘ब्लक’ कार्यक्रम सञ्चालित छन्। बागलुङ, पर्वत र म्याग्दीका केही स्थानीय तहलाई समेटेर सुन्तला ‘जोन’ बनाइएको छ। ‘सुन्तला जोन’मा बागलुङको बिहुँ, सिगाना, पर्वतको बाँसखर्क, सालिजा, लेखपाट, म्याग्दीको बास्कुनालगायत गाउँ पर्छन्। स्याङ्जामा सुन्तला ‘सुपरजोन’ कार्यक्रम लागू भइरहेको छ। शुरुमा केही स्थानीय तहका सीमित वडामा मात्र सञ्चालन गरिएको उक्त कार्यक्रमलाई पछि जिल्लाभर विस्तार गरिएको हो। स्याङ्जाका केरनडाँडा, जैसीडाँडा, राङ्खोला, अर्जुनचौपारीलगायत गाउँ सुन्तलाखेतीका लागि बढी परिचित छन्। तनहुँको म्याग्दे गाउँपालिका,

गोरखाको सहिद लखन गाउँपालिकामा पनि सुन्तला उत्पादन राम्रो हुन्छ। यहाँ उत्पादित सुन्तला पोखरालगायत प्रदेशभित्रैका शहरी क्षेत्रमा बढी खपत हुन्छ। व्यापारीले नारायणगढ, काठमाडौलगायत ठाउँमा पनि विक्रीका लागि पुर्‍याउँछन्। पर्वतको जलजला गाउँपालिका-१, पाँचखर्कका अगुवा सुन्तला किसान मेखबहादुर खत्रीका अनुसार यो वर्ष बाँसखर्कमा मात्र १८ करोड ४४ लाख ४७ हजार रुपैयाँको सुन्तला उत्पादन भयो।

त्यहाँ १ हजार ५०० रोपनी जमिनमा सुन्तलाखेती गरिएकामा फल दिने बोट २६ हजार ७६ र हुकदै गरेका बोट २४ हजार ४४५ रहेको उनले बताए। कुल ५१ हजार १५१ बोट रहेकामा सबै बोटले फल दिँदा केही वर्षमा उत्पादन दोब्बर बढेर फ्नडै ४० करोड रुपैयाँ मूल्य हाराहारी पुग्ने अनुमान गरिएको छ। अगुवा कृषक जतबहादुर खत्रीको बगानमा वर्षमा ३५ लाख रुपैयाँ बराबरको सुन्तला फल्ने गरेको छ। उनले २५ रोपनी जमिनमा सुन्तलाखेती गरेका छन्।

को मालगाउँ र घुमाउने तालको केही ठाउँबाहेक बाँसखर्कको अधिकांश क्षेत्रमा सुन्तलाखेती हुँदै आएको छ। १९९७/९८ सालतिर बाँसखर्कको बजारमारे र बीरमारेमा केही सुन्तलाका बोट देखिएको र त्यसपछि समय क्रममा सुन्तलाखेती विस्तार हुँदै आएको उनले बताए। २०२८ सालमा कृषि विकास बैंकले सुन्तलाखेती गर्ने किसानलाई ऋण दिन थालेपछि बाँसखर्कमा सुन्तलाखेती शुरू भएको गाउँका अगुवा किसान बताउँछन्। पोखरासम्म सडक पहुँच विस्तार भएपछि २०४२/४३ सालदेखि बाँसखर्कका किसानले व्यावसायिक रूपमा सुन्तलाखेती शुरू गरेका हुन्। २३९ घरधुरी रहेको बाँसखर्कका अधिकांश किसान सुन्तलाखेतीमा आवद्ध छन्। किसानले सुन्तलाखेतीको विकल्प देख्न छाडिसकेका छन्। गण्डकी प्रदेश सरकारका कृषि, भूमि व्यवस्था तथा सहकारीमन्त्री पद्म जिसी श्रेष्ठले सुन्तलाको पकेट क्षेत्र विस्तारका लागि प्रदेश सरकारले सहयोग गर्दै आएको बताइन्। सुन्तलाको सुन्तलाखेती गर्ने किसानलाई शीप र प्रविधि हस्तान्तरणमा ५० प्रतिशतसम्म अनुदान उपलब्ध गराउने योजना ल्याएको छ, उनले भनिन्। *रासस*

नर्वेमा जनवरीमा दर्ता कारमा ९६ प्रतिशत विद्युतीय

ओस्लो । नर्वेमा गत जनवरीमा दर्ता भएका लगभग ९६ प्रतिशत नयाँ कार विद्युतीय रहेको समाचार आएको छ। नर्वेीी सार्वजनिक सडक प्रशासन (ओएफभी) का अनुसार गत महीना दर्ता भएका नयाँ कारमध्ये ९५ दशमलव ८ प्रतिशत विद्युतीय छन्।

रिचार्जबल हाइब्रिड मोडलसहित विद्युतीय कारको हिस्सा ९६ दशमलव ८ प्रतिशतले बढेको छ। ‘नर्वेले जनवरीमा ९ हजार ३४३ नयाँ कार विक्री गरेकोमा ८ हजार ९५४ ओटा विद्युतीय थिए,’ ओएफभीले जानकारी दिएको छ। ओएफभीका निर्देशक ओयविन्ड सोलबर्ग थोरसेन भन्छन्, ‘हामीले योभन्दा पहिले कहिल्यै विद्युतीय कारले यति धेरै हिस्सा ओगटेको थाहा पाएका थिएनौँ। बाँकी अवधि पनि यस्तै रह्यो भने हामी चाँडै नै २०२५

को लक्ष्यको नजिक पुग्नेछौँ।’

‘हामी विद्युतीय कारहरूले नै शतप्रतिशत हिस्सा ओगटेको देख्न चाहन्छौँ। लक्ष्यमा पुग्नका लागि अन्य मोडेलहरू भन्दा विद्युतीय कार छनोट गर्न लाभदायक बनाउने प्रोत्साहनहरू ल्याउन आवश्यक हुनेछ,’ उनले थपे।

सबैभन्दा धेरै विक्री भएका ५० मोडलमध्ये दुईओटा मात्र गैरविद्युतीय थिए र त्यो पनि पहिलो ३३औँ स्थानमा आएको थियो। नर्वेमा, विद्युतीय कारहरू धेरै करहरूबाट मुक्त छन् र यसले तिनीहरूलाई भारी कर लगाइएको आन्तरिक इन्धन दहन कारहरूविरुद्ध प्रतिस्पर्धी बनाउँछ। उनीहरूले सडक कर छुट, सार्वजनिक कार पार्कहरूमा नि:शुल्क पार्किङ र सार्वजनिक यातायात ट्राफिक लेनको प्रयोगबाट पनि लाभ उठाएका छन्। *एजेन्सी*

बाँकी पृष्ठ १ बाट ...

अवरोधले लगानीको ...

विरोधका कारण निजीक्षेत्रको लगानीमा बनाउन लागिएको परियोजना अनिश्चित भएपछि निजीक्षेत्रका तीनओटा छाता संस्थाले संयुक्त प्रेस विज्ञप्ति जारी गरेर बन्द हडताल तत्काल रोक्न आग्रह गरेका छन्।

नेपाल उद्योग बाणिज्य महासंघ, नेपाल उद्योग परिसंघ र नेपाल चेम्बर अफ कमर्सले मंगलवार संयुक्त विज्ञप्ति जारी गर्दै परियोजनामा भएको अवरोधले लगानीको वातावरण बिथोलिने अवस्था आएको बताएका हुन्।

‘विकासमा देखिएको यो अवरोध कुनै एउटा परियोजनाको विरोध मात्रै नभएर देशको पूर्वाधार विकासका लागि लगानीमैत्री वातावरण बिथोलिने अवस्था सृजना हुनुका साथै नेपालमा लगानी गर्ने लगानीकर्तामा यसले नकारात्मक सन्देश प्रवाह गर्ने,’ संयुक्त विज्ञप्तिमा उल्लेख छ।

यस्तै केवलकार निर्माणका लागि स्थानीय तह र स्थानीय

बासिन्दा सहमत रहेको र उनीहरूले वन्नुपर्छ भन्ने धारणा राखिरहेको सन्दर्भमा केवलकार बन्द दिनु हुँदैन भनेर बाह्य हस्तक्षेप भएको निजीक्षेत्रका संस्थाहरूको भनाइ छ। यसरी केवलकार निर्माण कार्यमा अवरोध हुनुलाई दुःखद मात्र नभई विकासको प्रवाहलाई रोक्ने प्रयासका रूपमा निजीक्षेत्रले लिएको समेत विज्ञप्तिमा उल्लेख छ।

निजीक्षेत्रका संस्थाहरूले समस्याको समाधान वार्ताबाट गर्न सकिने जनाउँदै विकासको यो प्रयासलाई सकारात्मक रूपमा ग्रहण गर्न र पाथीभरा (मुक्कुम्लुङ) केवलकार परियोजनालाई सज र निर्बाध रूपमा अघि बढाउन स्थानीय समुदाय, सम्बद्ध निकाय तथा सरोकारवालाहरूलाई अपिल गरेका छन्।

पाथीभरा केवलकार विवाद तथा आन्दोलनलाई वार्ताको माध्यमबाट टुङ्ग्याउने गरी सरकार र आन्दोलनरत पक्षबीच अहिले समिति गठन भई वार्तासमेत भइरहेको छ। आन्दोलनरत पक्षबाट वार्ता सुन्तलाखेती गर्ने किसानका संयोजक अमर तुम्याङले सोमवारदेखि सरकार र आन्दोलनरत पक्षबीच वार्ता भए पनि सहमति भइनसकेको बताए। मंगलवार साँफसम्म पनि एउटै कुरामा वार्ता अडकिएको भन्दै उनले थपे, ‘वार्ता टुगिने स्थिति छैन, हामीले अहिलेको आन्दोलनलाई रोक्ने र वार्ताको माध्यमबाट विषय टुंगो लगाउने भनेका छौँ। त्यसमा सहमति भएको छैन।’

आन्दोलनरत पक्षले अर्को वार्ता हुँदासम्मका लागि केवलकार निर्माणको काम रोक्नुपर्ने र प्रशासनले पक्राउ गरेका व्यक्तिलाई विनाशर्त रिहा गर्नुपर्ने माग राखेको उनको भनाइ छ। उनका अनुसार अहिलेको आन्दोलन जारी नै रहनेछ।

मंगलवारको छलफलमा अत्यकालीन र दीर्घकालीन रूपमा गरिने कामका विषयमा छलफल भएको थियो। यी माग पूरा भए तत्कालका लागि आन्दोलन स्थगित गर्ने र अर्को वार्तामा केवलकार खारेजीको सन्दर्भमा छलफल, विस्थापित घरपरिवारको विषय र गम्भीर घाइतेका विषयमा छलफल गर्ने भनिएको उनले जानकारी दिए।

वार्ता सहजीकरण समितिमा गृह मन्त्रालयका सहसचिव प्रेम भट्टराई संयोजक छन्। सरकारले वार्ताका लागि न्यूनतम वातावरण

बनाउन आधा दर्जन काम गर्नुपर्ने संघर्ष समितिले बताउँदै आएको छ।

संघर्ष समितिले केवलकार खारेज हुनुपर्ने, नाम्चागे (काफ्लेपाटी)बाट सशस्त्र र प्रहरी फिर्ता गर्नुपर्ने, गिरफ्तार गरिएका सम्प्रदायीमलाई विनाशर्त रिहा गर्नुपर्ने, घाइतेहरूको निःशुल्क र प्रभावकारी उपचार गर्नुपर्ने, घटनाको छानविन गर्न उच्चस्तरीय समिति निर्माण गरी दोषीलाई कारबाही गर्नुपर्ने, केवलकार कम्पनीले घाइतेहरूलाई आजीवन जीवन निर्वाहको व्यवस्था गर्नुपर्ने र पाथीभरा क्षेत्र विकास समिति गठन आदेश, २०३३ (संशोधित २०७५) ले मुक्कुम्लुङ बरिपरि लगभग २ हजार ४०० देखि ३ हजार घरधुरीलाई पाथीभरा क्षेत्र तोकिएकोमा त्यस क्षेत्रका जनता विस्थापित हुने भएकाले सो खारेज गर्नुपर्ने माग उनीहरूले राखेका छन्। उनीहरूले कोशी प्रदेशका साथै संघीय राजधानी काठमाडौंको माइतीघरमा पनि आन्दोलन गर्दै आएका छन्।

सर्वसाधारणको ...

कम्पनीको प्रतिशेयर आम्दानी पनि गत आव घटेर ३४ रुपैयाँ ६१ पैसा कायम भएको छ। अघिल्लो आव २०७९/८० मा प्रतिशेयर आम्दानी ४४ रुपैयाँ १६ पैसा रहेको थियो।

टेलिकमले नाफा कमाएवापतको लाभश्रा ६ अर्ब ५८ करोड सरकारी कोषमा दाखिला गरेको छ। सम्पत्ति र सवारीसाधान कर ५ करोड ८२ लाख रुपैयाँ तिरेको छ। टेलिकमले गतवर्ष इजाजतपत्रको नवीकरण गराउनुपर्ने भएकोले कुमुप्ट लाइसेन्स शुल्क १६ अर्ब ९८ करोड रुपैयाँ तिरेको थियो।

टेलिकमको आम्दानी वार्षिक रूपमा घट्दै गए पनि बढ्दो खर्चले संस्था टिकाउन चुनौतीपूर्ण भएको गुनासो टेलिकमले गर्दै आएको छ। नेपाल टेलिकमका अनुसार पछिल्ला वर्षहरूमा भ्वाइस सेवाका प्रयोगकर्ता निरन्तर घट्दै गएका छन् भने डेटा प्रयोगकर्ता बढ्दै गएका छन्। टेलिकमका सेवाप्रदायकको प्लेटफर्म प्रयोग गरेर ओभर दी टप (ओटीटी)को प्रयोग बढेकाले टेलिकम क्षेत्रले वार्षिक आम्दानी नै गुमाउनुपरेको नेपाल टेलिकमका प्रबन्ध निर्देशक संगीता पहाडीले बताइन्।

उनका अनुसार टेलिकमले डिजिटल मार्केटिङ तथा फाइभ जी अयोजनाका कार्यलाई विशेष महत्त्वका साथ कार्यान्वयनमा लैजाने तयारी गरेको छ। सञ्चारमन्त्री गुरुङले नेपाल टेलिकमले आम्दानीको क्षेत्र पहिचान गरी लैजान आवश्यक रहेको बताए। उनका अनुसार टेलिकम भ्वाइस मात्रै नभएर डाटामा पनि लाग्नुपर्ने समय आएको छ। ‘आम्दानीको क्षेत्रमा लाग्न सकेका छैनौं। टेलिकम भ्वाइस मात्रै नभएर डाटामा पनि लाग्नुपर्छ। नेपाल टेलिकमले कार्यक्षेत्र, सेवाको क्षेत्र विस्तारको साथै बदलिँदो क्षेत्रमा जान सक्नुपर्छ।टेलिकमको क्षेत्रलाई अरुले उछिर्नेको छ। त्यसबारेमा टेलिकमको ध्यानाकर्षण हुनुपर्छ,’ उनले भने।

उनका अनुसार फोर जीलाई देशभर घरघरमा पुर्‍याउँदै देशका प्रमुख शहरमा नेपाल टेलिकमले फाइभ जीको थालनी गर्नुपर्छ। अब फाइभ जी शुरू नगरे प्रविधिमा नेपाल पछि पर्नेछ।

तस्वीर : सुतिल शर्मा/ आर्थिक अभियान

बालाजुस्थित बालाजु औद्योगिक क्षेत्रमा रहेको नेपाल ग्यास डिपो बाहिर एलपी (लिक्विफाइड पेट्रोलियम) ग्यासको कुलेट गाडी । चालू आर्थिक वर्षको पहिलो ६ महीनामा नेपालमा २९ अर्ब ७९ करोड ७० लाख रुपैयाँ बराबरको २ लाख ६५ हजार मेट्रिक टनभन्दा बढी एलपी ग्यास आयात भएको छ ।

सरकारले तयार पाऱ्यो एआई नीतिको मस्यौदा

प्रविधिको जिम्मेवार प्रयोगलाई प्राथमिकता

अभियान संवाददाता

काठमाडौँ

नेपाल सरकारले ‘राष्ट्रिय आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्स (एआई) नीति २०८१’को मस्यौदा तयार पारेको छ । मंगलवार उक्त मस्यौदा सार्वजनिक गर्दै सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयले त्यसउपर सात दिनभित्र सुझाव पेश गर्न सरोकारवालालाई आग्रह गरेको छ ।

सार्वजनिक गरिएको एआई नीतिको मस्यौदामा सरकारले प्रविधिको सुरक्षित, उत्तरदायी र प्रभावकारी प्रयोगलाई प्राथमिकता दिएको छ । नेपालमा पछिल्ला वर्षहरूमा डिजिटल प्रविधिको उल्लेखनीय विस्तार हुँदै आएको छ। प्रविधिको समुचित उपयोगमार्फत सामाजिक तथा आर्थिक रूपान्तरण सम्भव छ भन्ने मान्यताका आधारमा सरकारले एआईसम्बन्धी मार्गचित्र तयार पारेको हो । यस नीतिको उद्देश्य प्रविधि विकासमा सीमित नरहेर नेपालमा उपलब्ध जनशक्तिलाई उद्यमशीलता र स्थानीय आवश्यकतासँग समायोजन गर्दै एआईको प्रयोगलाई व्यवस्थित बनाउनु रहेको बताइएको छ। उक्त नीतिको मस्यौदाले नेपाललाई प्रविधिको जिम्मेवार उपभोक्ता मात्र होइन, एक प्रभावकारी नवप्रवर्तनकर्ता बनाउनुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिएको छ।

नेपालमा एआई प्रविधिको विकास, प्रयोग, तथा नियमनलाई अन्तरराष्ट्रिय मापदण्डअनुसार अघि बढाउने सरकारको लक्ष्य छ। एआईको प्रयोगलाई प्रोत्साहन गर्दा यसको सम्भावित जोखिमलाई पनि ध्यान दिनुपर्ने भएकाले नीतिले उत्तरदायी र पारदर्शी प्रविधि व्यवस्थापनको खाका तयार पारेको छ।

उक्त नीतिले नेपालमा प्रविधि अपनाउने क्रममा देखिने मुख्य चुनौतीहरूमध्ये डेटा सुरक्षाको महत्त्वलाई विशेष जोड दिएको छ। एआईको भरपर्दो प्रयोगका लागि डेटा व्यवस्थापन अनिवार्य रहेको भन्दै नीतिले डेटा गोपनीयता, पहुँच, र स्वामित्वबारे स्पष्ट निर्देशन दिनुपर्ने उल्लेख गरेको छ। एआई प्रविधिले नयाँ रोजगारीका अवसर सृजना गर्न

मुख्य रणनीतिहरू

- एआई प्रविधिको नियमन तथा प्रवर्द्धनका लागि एक विशेष नियामक निकाय गठन गरिने**
- डेटाको सुरक्षित प्रयोगका लागि कानूनी रूपमै स्पष्ट व्यवस्था गरिने**
- एआई प्रविधिसँग सम्बन्धित अध्ययन, अनुसन्धान र प्रयोग बढाउन विश्वविद्यालयहरूमा पाठ्यक्रम समावेश गरिने**
- एआई प्रविधिमार्फत डिजिटल सरकारी सेवा प्रणाली (ई-गभर्नेन्स) विस्तार गरिने**

सम्भाव्य चुनौतीहरू

- डेटा सुरक्षासम्बन्धी अन्तरराष्ट्रिय मापदण्ड पालना गर्नुपर्ने आवश्यकता**
- दक्ष जनशक्तिको अभाव**
- निजीक्षेत्र र सरकारबीच सहकार्यको आवश्यकता**
- प्रविधि प्रयोगका कारण रोजगारीमा हुने सम्भावित परिवर्तनको व्यवस्थापन**

सक्ने र केही परम्परागत कामको स्वरूप नै बदल्न पनि सक्ने भएकाले श्रम बजारलाई प्रभावित पार्ने विषयलाई समेत ध्यानमा राखेर दक्ष जनशक्ति उत्पादनलाई प्राथमिकता दिइने मस्यौदामा उल्लेख छ।

सरकारले एआई प्रविधिको नियमन तथा प्रवर्द्धनका लागि एक विशेष नियामक निकाय गठन गर्ने प्रस्ताव गरेको छ। यस संस्थाले नीति निर्माण, अनुगमन, तथा प्रविधिको प्रयोगमा देखिन सक्ने चुनौतीहरूको समाधान खोज्ने बताइएको छ । एआई प्रविधिको प्रयोग गर्दा डेटा नै यसको मेरुदण्ड हुन्छ। नेपालमा खुला डेटा प्रणाली विकास गर्दै

डाटाको सुरक्षित प्रयोगका लागि कानूनी रूपमै स्पष्ट व्यवस्था गरिने नीतिको मस्यौदामा उल्लेख छ।

एआई प्रविधिसँग सम्बन्धित अध्ययन, अनुसन्धान र प्रयोग बढाउन विश्वविद्यालयहरूमा पाठ्यक्रम समावेश गरिने भएको छ। सरकार र निजीक्षेत्रबीच सहकार्य गर्दै स्टार्टअप तथा अनुसन्धानकर्तालाई सहयोग गर्ने योजनासमेत एआई नीतिको मस्यौदाले समेटेको छ।

एआईको प्रयोग सरकारी सेवालार्ई प्रभावकारी बनाउने माध्यमको रूपमा समेत गरिने उल्लेख छ । नागरिकलाई सहज सेवा प्रदान गर्न एआई

सरकारले नीति कार्यान्वयनका क्रममा विभिन्न चुनौतीको व्यवस्थापन गर्नुपर्ने देखेको छ, जसमध्ये डेटा सुरक्षासम्बन्धी अन्तरराष्ट्रिय मापदण्ड पालना गर्नुपर्ने आवश्यकता, दक्ष जनशक्तिको अभाव, निजी क्षेत्र र सरकारबीच सहकार्य आवश्यक पर्ने अवस्था र प्रविधि प्रयोगका कारण रोजगारीमा हुने सम्भावित परिवर्तनहरूको व्यवस्थापन मुख्य रहेका छन् ।

उक्त चुनौतीहरू समाधान गर्न अनुसन्धान तथा मानव स्रोत विकासमा विशेष जोड दिइएको छ। साथै, सरकारी नीति, निजीक्षेत्र, तथा शैक्षिक संस्थाहरूबीच सहकार्य गरी प्रविधि उपयोगलाई सन्तुलित रूपमा अघि बढाउने योजनासमेत एआई नीतिको मस्यौदामा उल्लेख छ।

‘आइएल एण्ड एफएस इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी’

शेयर खरीद गर्न प्राधिकरणलाई स्वीकृति

काठमाडौँ । सरकारले नेपाल-भारत सीमाबाट भारतको मुजफ्फरपुरसम्म (भारतीय खण्ड)को प्रसारण लाइन निर्माणका लागि स्थापित कसबोर्डर पावर ट्रान्समिसन कम्पनीको विक्रीमा रहेको ‘आइएल एण्ड एफएस इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेड’को शेयर खरीद गर्न नेपाल विद्युत् प्राधिकरणलाई स्वीकृति दिएको छ । मन्त्रिपरिषद् बैठकले आइएल एण्ड एफएस इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेडको विद्युत् प्राधिकरणको हिस्सामा पर्ने २९ लाख ७३ हजार १६३ किता संस्थापक शेयर खरीद गर्न प्राधिकरणलाई स्वीकृति दिने निर्णय गरेको हो ।

मन्त्रिपरिषद्को सोमबारको बैठकले उक्त निर्णय गरेको मंगलवार आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरूङले जानकारी दिए । विभिन्न मन्त्रालय अन्तर्गतका निर्णय जानकारी दिँदै उनले काठमाडौँ उपत्यका मुकाम रहनेगरी काठमाडौँ, ललितपुर र भक्तपुर जिल्लाभित्रका सम्बन्धित मुद्दाको कारवाही तथा किनारा गर्ने क्षेत्राधिकारसहित उपभोक्ता अदालत गठन गर्ने निर्णय गरेको बताए ।

उक्त बैठकले राष्ट्रिय निर्देशन ऐन, २०१८ को दफा ३ बमोजिमको कार्य गृह मन्त्रालयका सचिवबाट सम्पादन गर्नेगरी अधिकार प्रत्यायोजन गर्ने निर्णय समेत गरेको छ । सरकारले सैनामैना नगरपालिका रूपन्देहीलाई

सैनामैना फोहर व्यवस्थापन केन्द्र निर्माणका लागि रूपन्देहीको सैनामैना नगरपालिका-१० मा रहेको राष्ट्रिय वनको ३ दशमलव ५ हेक्टर जग्गा प्रयोग गर्न स्वीकृति दिएको छ ।

बालसुधार गृह भक्तपुर, मोरङ, कास्की र

मन्त्रिपरिषद् बैठकले आइएल एण्ड एफएस इनर्जी डेभलपमेन्ट कम्पनी लिमिटेडको विद्युत् प्राधिकरणको हिस्सामा पर्ने २९ लाख ७३ हजार १६३ किता संस्थापक शेयर खरीद गर्न प्राधिकरणलाई स्वीकृति दिने निर्णय गरेको हो ।

बाँकेको सञ्चालन र व्यवस्थापनको तथा ज्येष्ठ नागरिक लागि महिला बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय र न्यूनतम सुविधाविहीन बालबालिकाका लागि शैक्षिक कार्यक्रम (युसेप नेपाल)बीच भएको सम्झौताको अवधि २०८२ साल असार मसान्तसम्मको लागि थप गरिएको छ ।

मन्त्रिपरिषद्को बैठकले भेरी पम्पिङ उपआयोजना निर्माणको लागि सुर्खेतको

रविसहित ३२ जनाविरुद्ध चितवनमा मुद्दा दर्ता

३८ करोडभन्दा बढी क्षतिपूर्ति माग

काठमाडौँ (अस) । सहकारी ठगी प्रकरणमा पूर्वगृहमन्त्री तथा राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका सभानपति रवि लामिछानेसहित ३२ जनाविरुद्ध चितवन जिल्ला अदालतमा मुद्दा दायर भएको छ । सहकारी ठगी गरेको आरोपमा यसअघि १७ जनाविरुद्ध अभियोगपत्र दायर भएकोमा अहिले थप १५ जनाविरुद्ध पुरक अभियोगपत्र दर्ता भएको हो ।

लामिछानेविरुद्ध सहकारी संस्थाको रकम अपचलनसम्बन्धी

यसअघि नै तीन जिल्लामा मुद्दा विचाराधीन छन् । उनलाई

कास्की जिल्ला अदालतले गत पुस २५ गते ६५ लाख रुपैयाँ धरौटीमा रिहा गरेको थियो । यस्तै उनलाई काठमाडौँ जिल्ला अदालतले माघ २ गते ६० लाख रुपैयाँमा थुनामुक्त गरेको थियो भने एक करोड रुपैयाँ धरौटी तोकेर रूपन्देही जिल्ला अदालतले माघ १३ गते रिहा गरेको थियो । रविसँगै गोरखा मिडिया प्रालिका तत्कालीन शेयरधनी तथा सञ्चालक छविबाल जोशी, रामबहादुर खनाल, कुमार रम्तेल

लगायतविरुद्ध अभियोग दर्ता भएको हो । अभियोग लागेका ३२ जनामध्ये पाँचजना उपस्थित छन् भने एकजना अनुपस्थित छन् । अन्य २६ जना फरार रहेको अभियोगपत्रमा उल्लेख छ । ३२ जनामध्ये पूरक अभियोगपत्रमा १२ जनाविरुद्ध ठगी र संगठित अपराध दुवै कसुरमा दर्ता भएको छ । अभियोगपत्रमा ३८ करोड ९ लाख ७९ हजार रुपैयाँ क्षतिपूर्ति भराउनुपर्ने माग दावी गरिएको छ ।

तथ्यांकोवाच

कम्प्युटरको विश्व आयात बजार ४ खर्ब २२ अर्ब अमेरिकी डलर

काठमाडौँ (अस) । वर्तमान युगको अत्यावश्यक वस्तुका रूपमा परिचित कम्प्युटरको विश्व आयात बजार ४ खर्ब २२ अर्ब अमेरिकी डलर बराबर रहेको छ। विश्व बजारमा अत्यधिक

आयातकर्ता मुलुकहरू	मूल्य अर्ब अमेरिकी डलर	सन्तुलन	विश्व आयातमा हिस्सा (प्रतिशत)
विश्व	४२१.८७		१००.०
संयुक्त राज्य अमेरिका	१०४.१०	-७३.५३	२४.७
चीन	३५.८०	११४.०६	८.५
जर्मनी	२५.३४	-१०.३१	६
हङकङ, चीन	२०.५३	५.४५	४.९
नेदरल्याण्ड्स	१६.५९	-०.५५	३.९
संयुक्त अधिराज्य	१५.२६	-११.०४	३.६
जापान	१५.२५	-१३.७४	३.६
संयुक्त अरब इमिरेट्स	११.१०	-३.८६	२.६
क्यानडा	१०.०४	-८.४६	२.४
मेक्सिको	९.९८	१९.४३	२.४
फ्रान्स	९.९४	-७.४३	२.४
भारत	९.३६	-८.९५	२.२
सिंगापुर	८.८०	०.९८	२.१
चेक गणराज्य	८.३१	३.७४	२
कोरिया, गणराज्य	७.४६	-६.६५	१.८
अष्ट्रेलिया	६.९६	-६.६६	१.६
ताइपेई, चिनियाँ	६.८९	३२.१४	१.६
इटाली	५.९७	-४.१०	१.४
थाइल्याण्ड	५.३४	४.८४	१.३
स्वीडेन	५.०८	-३.२२	१.२
पोल्याण्ड	४.९३	१.७५	१.१
स्पेन	४.६३	-३.७३	१.१
रूसी संघ	४.४८	-४.४५	१.१
मलेसिया	४.०५	२.४०	१
बेल्जियम	३.९२	-१.९२	०.९
स्विट्जरल्याण्ड	३.६६	-३.००	०.९
भियतनाम	३.५९	७.३६	०.९
टर्की	३.४७	-३.२६	०.८
आयरल्याण्ड	३.३३	-०.०९	०.८
इन्डोनेसिया	२.७४	-२.४८	०.६
साउदी अरेबिया	२.५३	-२.४६	०.६
डेनमार्क	२.४९	-१.१९	०.६
हंगेरी	२.२६	२.४९	०.५
दक्षिण अफ्रिका	१.९६	-१.७२	०.५
अस्ट्रिया	१.९३	-१.१४	०.५
नर्वे	१.९२	-१.५८	०.५
इजरायल	१.६८	-१.०३	०.४
फिनल्याण्ड	१.४८	-१.१६	०.३
ब्राजिल	१.४५	-१.३३	०.३
स्लोभाकिया	१.३९	-०.२७	०.३
ग्रीस	१.२६	-०.४५	०.३
रोमानिया	१.१९	-०.८४	०.३
चिली	१.१८	-१.११	०.३
कोलम्बिया	१.११	-१.१०	०.३
काजाकिस्तान	०.९७	-०.८०	०.२
फिलिपिन्स	०.९५	०.३४	०.२
पोर्चुगल	०.९४	-०.८१	०.२
न्युजिल्याण्ड	०.९४	-०.८९	०.२
अर्जेन्टिना	०.९१	-०.९१	०.२
पेरु	०.८४	-०.८२	०.२

आयातकर्ता मुलुकहरू	मूल्य अर्ब अमेरिकी डलर	सन्तुलन	विश्व आयातमा हिस्सा (प्रतिशत)
इरान, इस्लामिक गणराज्य को	०.७९	-०.७९	०.२
युक्रेन	०.७४	-०.७२	०.२
इराक	०.५७	-०.५६	०.१
सिन्धुआनिया	०.४८	-०.२१	०.१
बुल्गेरिया	०.४४	-०.२४	०.१
कतार	०.४३	-०.४०	०.१
पाराग्वे	०.४१	-०.४१	०.१
इक्वेडर	०.३८	-०.३८	०.१
कुवेत	०.३८	-०.३७	०.१
पनामा	०.३७	-०.१६	०.१
इजिप्ट	०.३६	-०.३५	०.१
मोरक्को	०.३४	-०.३३	०.१
क्रोएसिया	०.३४	-०.२८	०.१
पाकिस्तान	०.३३	-०.३३	०.१
कोस्टारिका	०.३२	-०.३१	०.१
उजबेकिस्तान	०.३२	-०.३०	०.१
लाटभिया	०.३१	-०.१२	०.१
बेलारुस	०.३०	-०.२९	०.१
ग्वाटेमाला	०.३०	-०.३०	०.१
आइसल्याण्ड	०.२९	-०.२९	०.१
स्लोभेनिया	०.२९	-०.१८	०.१
ओमान	०.२८	-०.२६	०.१
बंगलादेश	०.२७	-०.२६	०.१
मकाउ, चीन	०.२५	-०.२५	०.१
सर्बिया	०.२५	-०.१७	०.१
लक्जमबर्ग	०.२३	-०.२०	०.१
इस्टोनिया	०.२२	-०.१५	०.१
बहराइन	०.२०	-०.१४	०
अजरबैजान	०.२०	-०.१९	०
इथियोपिया	०.२०	-०.२०	०
तर्कमेनिस्तान	०.१९	-०.१९	०
आर्मेनिया	०.१८	-०.०८	०
नाइजेरिया	०.१७	-०.१७	०
उरुग्वे	०.१६	-०.१६	०
एल साल्भाडोर	०.१६	-०.१६	०
जोर्डन	०.१५	-०.१४	०
अल्जेरिया	०.१५	-०.१५	०
ट्युनिसिया	०.१५	-०.१४	०
जर्जिया	०.१४	-०.१४	०
केन्या	०.१४	-०.१३	०
डोमिनिकन रिपब्लिक	०.१२	-०.१२	०
अंगोला	०.११	-०.११	०
साइप्रस	०.१०	-०.०९	०
मंगोलिया	०.१०	-०.१०	०
होन्डुरस	०.१०	-०.१०	०
श्रीलंका	०.१०	-०.१०	०
भेनेजुएला, बोलिभेरियन	०.१०	-०.१०	०
गणतन्त्र			
तान्जानिया, संयुक्त गणतन्त्र	०.०९	-०.०९	०
किर्गिजस्तान	०.०८	-०.०७	०
नेपाल	०.०८	-०.०८	०

स्रोत : आइटिसी